

GRIGORE G. PEUCESCU

Director politic

ABONAMENTE:

In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

EPOCA

BARBU ȘTEF. DE LA VRANCEA

Prim-redactor

ANUNCIURI:

anunțuri pe pagină a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

APARE IN TOATE ZILELE

RESILIAREA CONTRACTULUI

CUMULUL

INĂNTEA SENATULUI

CRONICA PARLAMENTARA

DIN DURERILE LUMII

PARICIDUL

RESILIAREA CONTRACTULUI

Guvernul nostru a un mod ciudat d'a duce turmele, poreclite de densii Camera și Senat.

Pentru a-și forma o majoritate, adună din fie-care județ pe aceia cari îi par mai potrivii pentru meseria la care îi destinează.

Un contract tacit și sinalagmatic e încheiat între guvern și cei cari prin ficțiune se numesc reprezentanții nației. Acest contract trebuie să fie conceput în forma următoare:

Ei, guvernul, vă aleg; voi deputații sunteți, îndatorați a aproba, prin votul vostru, ori-ce fac, în ori-ce circumstanță; drept răsplătă, vă dau dreptul d'a face abuzuri, d'a exploata, d'a tiranisa fie-care, în toată întinderea circumscripției lui, pe timp de patru ani. Cei cari se vor purta bine vor avea eventual drept la un portofoliu ministerial. Guvernul își rezervă dreptul d'a exige demisia miniștrilor, deputaților sau senatorilor, cari nu sunt după plac, fără somație și fără judecată.

Acest contract, în genere, e executat cu credință. Corpurile legiuitoare votează cu docilitate, titularii ministerilor fac schimb de portofolii cu cea mai perfectă urbanitate, supunându-se unui mod de tragere la sorți, al cărui secret n'a fost înțeles încă de profani.

Din când în când, intră în parlament niște oameni nepoftiți, cari au fost scăpați din vedere la încheierea contractului; aceștia numai sunt adevărații voinți a alegătorilor. Acești noi-veniți cred că este de datoria lor d'a ridica glasul, d'a și da opinia. Atunci se produc din două fenomene unul.

Or adunarea înneacă vocea oratorului în urletele ei, și apoi votează cum dorește stăpânul; ori îl ascultă cu băgare de seamă, cu aplauze chiar, și apoi votează tot cum dorește stăpânul.

Să pricepe foarte lesne cât e de simplă și de frumoasă funcționarea acestui sistem, pe care cei mai erudiți dintre colectiviști nu se sfiesc d'al numi parlamentar, fără îndoială pentru că se întrebuintează acolo insolente în loc de argumente.

Când sistemul funcționează bine, colectiviștii plutesc în fericire.

Nu e însă mașină, cât de bună, care se nu se strice în paguba inventatorului și a proprietarului.

Acest accident s'a întâmplat ieri la Camera. În Senat, a fost evitat numai prin sângele rece și prezența de spirit a d-lui Gusti, pe care nu l' pot asemăna mai bine de cât cu eroicul impiecat de la drumul de fer

care, cuprimejdia vieții, aruncă două trenuri pe căi diferite, în momentul în care sunt gata a se ciocni.

Să examinăm incidentul de la Camera. D. Pallade, în cursul discuției bugetului drumurilor de fer, propune un amendament suprimând tantiemele și reducând, la suma de 50fr. de ședință, jetoanele de prezență ale consiliului de administrație.

Amendamentul e votat cu 54 voturi contra 43, în aplausele camerei.

Domnu Nacu declară că cabinetul consideră acest vot ca un vot de blam.

Atunci d. Câmpineanu, uitând pentru un moment regulile prudenței celei mai elementare, mărturiseste, cu o francheță care ar trebui să câștige toate inimile, că Camera comite adese-ori erori.

Eroare să fie votul de ieri al camerei?

Noi mai degrabă am crede că acest vot e un simptom, și un simptom foarte important, caracteristic chiar al situației.

E un semn că contractul, de care vorbeam mai sus, va fi în curând resiliat.

Guvernul, care de mult perduse încrederea țerei, perde acum chiar încrederea colectiviștilor!

Această defecțiune, care se efectua încetdar neîntrerupt, provine de la două categorii de oameni.

Pe de-o parte unii, din foștii și chiar actualii susținători ai guvernului, nu și mai pot stăpâni desgustul văzând ticăloșiile de tot felul ce se comit zilnic *ad majorem Bratiani gloriam*. Aceștia se întorc, unul după altul, în contra guvernului, și atacă astăzi ce au proslăvit ieri. Cu toate că s'a u deșteptat târziu, trebuie ținut compt de această mișcare, și trebuie încurajată.

Alți, părăsesc guvernul pentru un motiv cu mult mai imediat și mai practic. Toată lumea știe că Pactolul colectiviștilor de mult a încetat să curgă, că s'a secat acum cu desăvârșire.

Scurt și cuprinzător se știe că nu mai sunt parole.

Oamenii practici din colectivitate, văzând că nu se mai pot plăti serviciile lor, părăsesc guvernul, cu același cinism cu care au intrat în slujba lui. Această a doua categorie se aseamănă întocmai cu femeile cari fac educația oamenilor inexperimentați, storcându-le până la cel din urmă ban, și părăsindu-i, cu cea mai mare desinvoltură, îndată cum simt că nu mai e nimic de câștigat.

Fiind dat acest fenomen de deslipire, se poate lesne prevedea ce are să se întâmple. Fie pentru cel d'ântăi motiv, fie pentru cel d'al doilea, toți stâlpii regimului vor dispărea, unul câte unul, și d-nu Brătianu va fi răsturnat chiar de către colectiviști.

Cu toate că păcatele lui sunt mari și numeroase, mărturisim că pedepsa ni se pare prea aspră, prea infamantă. D-nu Brătianu va fi în drept d'a zice că în fabula lui La Fontaine:

..... je voulais bien mourir

Mais c'est mourir deux fois que souffrir leurs atteintes.

Alec A. Bals.

DEPESELE „AGENTIEI HAVAS“

Paris, 31 Decembrie. — Președintele Republicii a primit demisiunea d-lui Brisson și a însărcinat pe d. de Freycinet cu formarea noului cabinet.

Madrid, 31 Decembrie. — Câteva casuri de cholera s'a u ivit în Spania.

CUMULUL INĂNTEA SENATULUI

Eri a venit în discuție, la Senat, legea privitoare la cumul.

Ne a fost dat, cu această ocazie, să asistăm la o discuție adevărat demnă de Colectiviști, și care, până la un oare-care punct, ne-a îmbucurat.

Căci și-e milă, să vezi pe Colectiviști vorbind de armata noastră, te apucă risul când îi vezi discutând teoriile constituționale, și crapă obrazul de rușine, când abordează chestiunile internaționale, dar resimți o plăcere nespūsă când vezi pe colectivivist în elementul său și virit până în gât în noroiul cumulului.

Mai bine de cât să ceară să se scoată din *Monitor* cutare or cutare vorbă aspră la adresa guvernului, dacă colectivistiți ar mai avea un dram de rușine, ar cere mai bine să se șteargă din *Monitor* întreaga ședință de ieri.

Nu-și poate cine-va închipui spectacolul ce l'a înfățișat Senatul, când d-nu Boldur Lătescu a dat pe față, de la tribună, toate turpitudinile regimului.

A mers până a spune Senatorilor în față, că sunt printre densii membrii cari pun în busunar diurne, violând textul formal al legii.

Ce le pasă însă colectivistiților!

În Franța cât de corupți se zice că sunt oportuniștii, când, acum doi ani, un domn Boland pretinse că doi membri din parlament au primit bacșiș, Camera s'a emoționat, a numit o comisiune de anchetă ca să descopere adevărul în această afacere, și se spele parlamentul de asemenea rușine.

Cum se ceri însă la noi atât serupul de la un parlament care are ca cea mai frumoasă a lui podoabă pe d. senator Cișman, condamnat la 2 luni închisoare de tribunalele corecționale!

X.

STIRILE ZILEI

Oficerii streini aflați în capitală au vizitat Mercuri cazarma de geniu, precum și tot materialul acestui regiment, pe care l'au găsit perfect.

Românul zice că guvernul, în urma votului de aseară al Camerei, prin care s'a suprimat tantiema consiliului de administrație și s'a redus jetonul de prezență al membrilor consiliului căilor ferate, ar fi decis să propună Camerei suprimarea cărților de liber parcurs pe liniile ferate, cari ar costa pe Stat de la 3 la 4 sute de mii de lei pe fie-care an. Greu de crezut!

Astăzi, trebuie să înceapă înaintea Curții cu jurați procesul soților Miulescu.

Vom da amănunte la rubrica informațiilor noastre.

Arcul, societatea plăpumarilor și tapițerilor români din Capitală, va da în sala Bossel un bal, în ziua de 3 Ianuarie, în folosul fondului filantropic al societății.

Proiectul de lege pentru încurajarea industriei, întâmpină rezistență neașteptată în unele secțiuni ale Camerei. Secțiunea I chiar a respins luarea în considerație.

Între stațiile Ploiești și Mizil s'a u prins, Mercuri noaptea, trei vagoane de pasageri de la trenul care venea din București.

Nu s'a întâmplat nici un accident de persoane.

Procesul bătașilor din Focșani care urma să se judece la 18 Decembrie, de Carța cu jurați din Focșani, s'a amânat pentru sesiunea viitoare, ne fiind procedura îndeplinită.

Ministrul lucrărilor publice proiectează următoarea reformă în constituțiunea școlii de poduri și șosele. În timpul celor 4 ani ai cursurilor, elevii vor primi educație militară specială, care l' va dispensa de facerea voluntariatului. La ieșirea din școală pe lângă diploma de inginer, elevii vor primi și un brevet de ofițer de geniu în rezervă.

Legea aceasta a fost admisă în secțiuni.

În Ploiești, un făcător de rele s'a introdus în prăvălia unui băcan, în noaptea de 15 Decembrie, și a furat mai mulți bani și mărfuri.

Faptul anchetându-se s'a dovedit că hoțul era *chear sergentul care păzea pe stradă!*

Partidul liberal-conservator din R. Vâlcea și va constitui comitetul zilele acestea.

Comitetul consultativ al cavaleriei, sub președinția d-lui general Crețeanu, și a reînțepit de la 12 Decembrie lucrările sale, privitoare la revederea regulamentelor tactice.

DECRETE

— Consiliul general al județului Buzău este autorizat de a se ocupa în sesiunea extraordinară în care este convocat și cu chestiunile următoare:

- Să aleagă pe președintele comitetului permanent;
- Să desemneze un membru al consiliului, care să ia parte în comisiunea de apel semestrială, în locul d-lui Em. Mehtupciu, ales membru al comitetului permanent;
- Să desemneze doi membri din comitetul permanent, cari să ia parte în consiliul de igienă al județului;
- Să se pronunțe asupra lucrărilor de făcut la șoseaua Maxenu-Buzău, punctul Negreasca;
- Să se pronunțe asupra cererii d-lui casier general de a se menține și de la 1 Aprilie viitor impiecatul dat de județ la casierie.

— Prin decretul regal cu No. 2,937 din 16 Decembrie 1885, dupe propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, D. licențiat în medicină Friedman Isak, în baza concursului depus, este numit în postul vacant de medic al orașului Alexandria din județul Teleorman.

— Locuitorii Tănase Golea și Dincă Nuțu din comuna Săcuia, județul Dolj, sunt și rămân ertați de restul deficitului de lei 18.514 bani 90, plus procentele, sumă rămasă asupra-le prin revinderea în comptul lor a moșiei Teascu din județul Dolj.

— Prin decretul regal cu No. 2,941 din 16 Decembrie 1885, dupe propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul agriculturii, industriei, comerțului și domeniilor, D-nii Sava Savin și Garabet Cerchez s'a u numit membri la camera de comerț cu reședința în orașul Bérhad, în locurile vacante.

PARTEA ESTERIOARA

Francia. În ședința de la 17 l. c. a Camerei, cu ocaziunea verificării procesului verbal din ultima ședință, au avut loc mai multe incidente. Deputații *Lacote* și *Dalaigle* au declarat că au votat contra creditelor pentru Tonking, iar nu după cum se arată în procesul verbal, cum că s'ar fi abținut. *Dalaigle* a zis că camera este un cuib de hoți, din care cauză este chemat la ordine. *Lacotte* a zis că este o șarlatanie d'a pune pe deputatul Francoine între vo-

tanți, câtă vreme densul se află pe mare. *Iolibois* a cerut ca aceste fapte să se supuse ministrului justiției. Propunerea a fost respinsă cu 259 voturi contra 233 și procesul verbal s'a primit nemodificat. *Lacotte* a propus ca biroul Camerei să fie însărcinat cu facerea unei anchete, ceea ce s'a și primit. — Deputatul *Cornușes* trecând mai pe urmă în coloarea Camerei, înaintă spre *Lacote* și îi adresă cuvintele: «Ai mințit. Eu te am văzut când ai dat bilet alb.» Această apostrofă a fost confirmată și de către chestorul *Nadaud*. Acestă împrejurare îl făcu pe *Lacote* să se repează asupra lui *Nadaud*, dar a fost mai pe urmă împiedicat de către cei prezenți.

În consiliul miniștrilor de la 17 l. c. cei mai mulți membri ai cabinetului, și în special Freycinet și Goblet, au stăruit foarte mult pe lângă *Brisson* ca să rămână în funcțiune. *Cbiar* și *Grevy* l'a rugat, zicându-i că cabinetul până acum n'a suferit nici un eșec parlamentar. Toate acestea au fost însă în zadar; președintele consiliului nu a voit să se retragă demisiunea. *Grevy* de o camdată a refuzat d'a-i primi demisiunea, lăsându-i timp ca să se mai gândească.

Rusia. Atât în opinia publică cât și în diplomație domnește foarte mare optimism în privința chestiunii bulgare, precum și convingerea că se va găsi, fără complicațiuni, o soluțiune care să puna aspirațiile bulgare în acord, dacă nu cu spiritul, cel puțin cu litera tratatului de Berlin. Până acum nimenea nu s'a ocupat în mod serios cu rezolvarea chestiunii printr'un congres și la Petersburg, congresul este privit ca de prisos câtă vreme lucrurile nu vor lua o nouă întorsătură. De la conferența din Londra încoace, când s'a discutat fără nici un rezultat chestiunea egipteană, guvernul rusesc a hotărât să aiba tot-d'auna în vedere două principii fundamentale: întâi, să nu ia parte nici o dată la deliberări de asemenea natură, mai înainte d'a se fi stabilit o înțelegere între cabinete și al doilea să nu admită ca asemenea deliberări să aibă loc în capitala Statului mai mult interesat, de oare-ce în acest caz președinția trebuie să se lase ministrului de externe al acestui stat și în această calitate glasul lui este preponderant. Nici chiar mersul conferențelor din Constantinopol n'a făcut pe guvernul rus să se abată de la aceste vederi.

Turcia. — Sferile politice de aci declară cu totul neîntemeiată temerea cum că congedierea trupelor de la granița turcească ar putea da naștere la multe inconveniente, după cum s'a zis de către unii. Nici nu există cas de precedentă în această privință; din potrivă, este mai pe sus de ori-ce îndoială că, după terminarea războiului rusoturc, congedierea a 100,000 de soldați s'a putut face fără d'a da cui-va prilej deplângere.

Spania. — Diarulul *Kreuzzeitung* i se comunică din Madrid că s'a descoperit un complot întins, care avea drept țintă proclamarea regelui din Portugalia ca rege al Spaniei. Mulți fruntași din Madrid au favorizat acest plan, *Sagasta* da mare importanță acestui complot. În cercul militar, al cărui președinte este generalul *Salamanca*, se știe despre complot mai înainte d'a se ști de către guvern.

Germania. — Realegerea lui *Grevy*, ca președinte al republicii franceze, este privită de către ziarele oficiale din Berlin ca o garanție pentru menținerea relațiilor pacifice dintre Germania și Franța. *Grevy* este om liniștit și înțelept și nu caută războiul, ca orleanismul, a cărui putere crescândă însuflă teamă. *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* vede în realegerea lui *Grevy* o isbândă a principiului conservator. Abținerea partidelor dușmane republicii dovedește că Franța nu poate compta pe ele, în ce privește menținerea instituțiilor republicane și tot-o-dată că ele sunt incapabile d'a produce ceva mai bun.

CRONICA PARLAMENTARA

Sedința de ieri, Joi 19 Decembrie.

Trebuinta unui stapin.

In urma debandadei care s'a produs in rindurile majoritatii și in urma eșecului suferit de ministru, prin primirea amendamentului d-lui Paladi, d. I. Brătianu a crezut ca prezenta d-sale era absolut necesară.

Așa, iată-l pe banca.

D-sa, la începutul sedinței, cere Camera să treacă în secțiuni ca să numească o comisiune care să cerceteze tariful autonom.

Nici o opoziție; toată lumea este de acord, și după câte-va comunicări și câte-va explicații, făcute de către d-nii Paladi și Cogălniceanu, asupra unor cuvinte rostite în ședința precedentă. Camera trece în secții.

La redeschidere, ora 4, se reîncepe discuția asupra bugetului drumului de fier.

La § V unde se vorbește de fondul proceselor pierdute, ia cuvântul d. M. Cogălniceanu.

D-sa arată cum advocații își împart această sumă și cum din suma prevăzută de 150.000 lei, jumătate este a advocaților agreați.

Un deputat care sufla pe la spate.

Intreruperile încep. D. Vulturescu de lingă d-sa și d. dr. Măldărescu din spate nu mai au astlmpăr.

D. Cogălniceanu constată că cei mai nervoși oameni din această Camera sunt d-nii medici. Vă rog, d-le președinte, să aduceți puțin bromur de potasiu ca să liniștim. (Aplause, risete, zgomot, d. Măldărescu cere cuvântul în chestiune personală).

D. dr. Rîmniceanu nu m'a lăsat ca să vorbesc într-o ședință trecută intrerupându-mă mereu, acum d. doctor Măldărescu s'a pus să-mi sufle mereu pe la spate.

Un tunet de aplauze și de risete izbucnește. D-rul Măldărescu vinde de minie, își agită mâinile și cere cuvântul. Camera ride cu hohot, toată lumea ride. Bietul domn doctor este într-o groazănică poziție. Cu toate acestea, atât d-sa cât și d. Vulturescu n'au astlmpăr și d. Cogălniceanu este nevoit să se părăsească banca pentru a putea vorbi.

D-lor urmează d-sa, nu tuieleg pentru ce se dă sume atât de mari advocaților. Eu așa fi de parere ca să se numească doi advocați cu anul și cu salariu de una mie lei pentru fie-care; cred că atita ar fi de ajuns.

Musca pe caciuța.

D-l Fleva, advocat favorit al direcției căilor ferate, ia cuvântul pentru a combate pe d. Cogălniceanu.

Cu toate acestea nu spune nimic alt, de cît că a câștigat un proces mare al drumurilor de fier, pledând singur în contra d-lor Vernescu, Giani, Cornea, Maiorescu, etc.

D-l Fleva susține că drumurile de fier pierd acum foarte puține procese, în comparație cu ceea ce pierdeau concesionarii.

Natural că d. Fleva nu este pentru amendamentul d-lui Cogălniceanu.

D-l G. Cantili, se unește în totul cu amendamentul d-lui Cogălniceanu. A se

da o mie de lei pe lună unui advocat, eu cred că este prea destul, spune d-sa or cât de mare ar fi advocatul, căci direcția n'are de cît 2 sau 3 procese pe an.

(D-nu Ion Brătianu, este foarte agitat; d-sa se scodă și bate cu pumnul în masă către d. Cantili.)

D-l Cantili. D-lor este un scandal, ca statul să plătească cîte 15.000 de franci pentru un proces.

(Aci d-lui Cornea nu-i merge bine, căci mai toate privirile sunt îndreptate spre d-sa.)

Inghititi domnilor Colectivisti.

D-l Cantili. Aceasta este o adevărată spoliațiune, este un scandal. (Aplause. D. Vulturescu intrerupe) d-ta să tacă, d-le Vulturescu. (Aplause.)

Eu pot vorbi în deplină libertate căci nu sunt advocatul nici unei administrații și nici odată n'am cerut vre-un proces de la Stat, precum se dă altora dintre cei capătuiți. (Aplause, intreruperi). D-nu Ion Brătianu este foarte agitat și cere cuvântul.

Prin urmare, domnilor, eu vă rog să primiți amendamentul d-lui Cogălniceanu, căci nu ne este permis nouă ca să aruncăm banii pe fereastră.

Verzi și uscate.

D-l I. Brătianu nu primește amendamentul d-lui Cogălniceanu.

D-lor, zice d-sa, vă aduceți aminte pentru ce s'au desființat advocații cu anul dela drumurile de fier, fiindcă Adu-narea i-a considerat ca funcționari ai Statului și nu le-a dat voie să fie și deputați.

Dacă d-v. advocații cei mari primiți să pledați cu o mie de lei pe lună atunci primesc și eu amendamentul, dar vă rog să luați un angajament formal în această privință.

D-l M. Cornea, advocatul cu 15.000 de lei procesul, combate pe d-nii Cogălniceanu și Cantili, sub cuvânt că d-sa a avut la drumurile de fier 32.000 lei pe an.

Acest argument fiind foarte puternic pe semne, d-nii dr. Romniceanu și obositul Al. Djuvara aplaudă cu furie. Barbișonul d-lui Djuvara se agita neîncetat iar palmele nu-i mai stău din bătae.

Vă se zice nu este atât de obosit pe cât se spunea.

D-l Cornea se pronunță în contra advocaților cu anul, declarând că suma de o mie lei pe an este prea mică. (Aplause prelungite din partea d-lor Al. Djuvara, obositul și a d-lui dr. Romniceanu).

Discuția se încheie. Amendamentul d-lui Cogălniceanu se respinge.

Ceva despre exploatare.

La § unde se vorbește de exploatarea minei de la Șotinga. D. Nicolae Ionescu cere cuvântul și cere suprimarea sumei din buget, pentru cuvântul că direcția căilor ferate nu este competentă ca să facă o asemenea exploatare, neavând nici ingineri speciali.

D. Prim Ministru declară că exploatarea acestei mine s'a început dupe insistența d-sale.

D. Ministru susține că această exploatare va aduce mare folos Statului și că acolo este inginer special.

D. Brătianu spune apoi că a voit să

angajeze pe un domn inginer Istrati care este foarte competent, și care actualmente este la regiă sărei, dar d. Protopopescu n'a voit să mi-l dea.

D. Cogălniceanu. Cum, d. Protopopescu v'a rezistat! (risete)

D. Brătianu. Să mira d. Cogălniceanu.

D. Dinanța. D. Cogălniceanu știe din practică că nimenea nu-i poate rezista.

D. Prim Vizir, s'fșrște cerând votarea sumei din buget.

Suma se votează. Bugetul în total se primește cu 80 bile albe contra 4.

Un obosit la tribuna.

Obositul Al. Djuvara, raportor, da citire convenției încheiate pentru protejarea cablurilor sub marine.

Fără nici o discuție legea în total se primește.

La ora 6 1/2 onorabilii deputați pot să populeze în toată liniștea localurile publice din capitală.

Bietul domn Djuvara!

Obositul Domnu Djuvara se urcă într-o sanie.

Un domn deputat, arătându-i spina colosalului domn Agarieci îi zice: ia uite-te ce spată enormă are Agarieci.

Cum, spadă! strigă speriat d. Djuvara, dându-se cu căți-va pași înapoi.

Nu e vorba de spată, ci de spată, adăoga onorabilul deputat — Ah! alt ceva, ripostează obositul.

Bre, dar grozavă frică de spată are micul deputat.

Dar or cum, iată un om care poate spune că d'asupra capului îi atrnă sabia lui Damocles.

Penel.

TURBAREA CAINILOR

Acum două luni, în ziua de 26 Octombrie, d. Pasteur destăina Academia de științe din Paris, o minunată descoperire asupra vindecării turbării.

Rezultatele acestei descoperiri sunt astăzi cunoscute, turbarea nu mai este acum un rău fără leac. Or cine este lovit de acest flagel îngrozitor, care odinioară nu se putea vindeca, se poate acum privi ca tămăduit dacă, într'un scurt timp se duce în laboratoriu d-lui Pasteur.

Acestea sunt, numai începe vorba, beneficiarii ce nu se pot prețui și nici nu se pot răsplăti, dar oare nu suntem în drept să ne punem următoarele întrebări:

N'a mai rămas nimic de făcut? A cui este îndatorirea de a populariza descoperirea învătăului chimist?

Ce se așteaptă spre a se organiza și mări măsurile profilactice ale turbării? D. Pasteur, întășiind Academia lucrărilor sale, zicea că ar fi foarte lesne de a pune metoda sa în practică; ar fi de ajuns înființarea unui stabilement unde s'ar întreține iepuri turbați, altfel zis de a deschide o uzină cu virus rabic.

Inființarea acestui stabilement este o datorie, pe care ne mirăm că nu o vedem încă îndeplinită.

E învedereat că toți medicii ar fi dator să știe de acum în ce mod să prac-

lica vindecarea turbării, precum știu să altoiască cu preservativ în contra vîrsatului. D. Pasteur a declarat că nu e nimic mai lesne, dar cine are să inițiativă?

Ceva mai mult, d. Pasteur nu numai că a găsit leacul la turbare, dar încă a descoperit și mijlocul de a împedica cîinii să fie atinși de turbare; ceea ce este un progres și mai mare.

Când se va decreta că toți cîinii trebuie să fie altoiți, vom avea aproape asigurarea că flagelul va dispăre cu desăvîrșire.

Trebue dar să se ia o inițiativă de cine-va. Imi pare că aceasta intră în îndatorirea guvernului și el poate fi încredințat că toate partidele vor înfăși exemplul unei depline unanimități în ziua când Ministrul comerțului va depune pe biroul camerei un proiect de lege ast-fel întocmit:

Articolu întâiu. Se deschide un credit de... pentru înființarea unui stabilement menit a produce virusul care tămăduște turbarea.

Cu aceeași ocaziune, parlamentul va putea felicita pe d. Pasteur.

Ministrul comerțului ar înfăși atunci netulziat semnătura președintelui Republicei un decret care ar prescri ca toți cîinii fără deosebire, vor trebui să fie supuși la altoirea preservativă, ca toate spitalele veterinare vor fi datorate să aiba altoiți rabi și l vor întrebuința, în sfârșit ca un medic-veterinar va fi oficios desemnat pentru a supraveghea, conduce și aplica, tratamentul preventiv al turbării cîinilor.

Nu mai atunci miraculoasele lucrări ale d-lui Pasteur vor produce adevărate efecte.

(Figaro).

DE PRETUTINDENI

Adeverații asasini ai maresalului Prim.

Revoluționarul spaniol Paul Angulo, a publicat o broșură zilele acestea la Paris, în spaniolește și franțuzește, propunându-și a denunța lumea pe adeverații asasini ai maresalului Prim.

Dupe ce dă amănuntele cele mai mici ale conspirației în care a fost amestecat, d. Angulo citează nume proprii în toată întregimea lor, desemnând pe Ducele Montpensier, ca principalul interesat, de vreme ce cheltui-se sume considerabile, spre a face să izbucnească revoluțiunea care a gonit dupe tron pe Isabella II-a, în speranță de a pune pe capul său coroana regală a Spaniei. Și când maresalul Prim a făcut să se aleagă rege prințu Amedeu al Italiei, ducele de Montpensier s'a văzut sângerat rânit, în cât decepțiunea sa nu și a putut-o potoli, de cât într-o crudă războare, prin omorirea maresalului Prim.

Englezii în Birmania

O depeșă oficială din Rangoon, a comandantului trupelor engleze, arată că goana contra Dacoților urmează într'un chip multumitor.

Trupele britanice i au izgonit din Sevequin, Mgitho, Silang și Wimpadav,

făcându-le mari pierderi și punând mâna pe 70 prizonieri

Insurgenții birmani sunt foarte rău armați și opun puțină rezistență soldaților englezi.

Rescoala pare a fi mai tare în Districtul Syriam, unde se crede că se afla și pretendentul la tronul Birmaniei.

Abysinia

Regele Ioan al Abysiniei ar fi foarte supărat pe Italia din cauza anexării Masuahului, unicul port pe Marea Roșie, ce ar putea sluji de eșire în lume Abysiniei și asupra căruia, și avea de mult ațintiți ochii guvernul regelui Ioan și se zice că ar fi hotărât acum a declara război Italianilor.

Guvernul italian spre a preveni orice conflict, a decis a trimite o nouă ambasadă în cap cu generalul Gêne, spre a da lămuriri regelui Ioan, cu protestări sincere de amicie din partea regelui Humbert, pe lângă niște mărețe daruri, spre a liniști supărarea majestății abisiniane.

Disciplina în armata serba.

Ministrul Serbiei la Paris, publică următoarea telegramă ce a primit de la guvernul său:

« Desmințiti formal știrile ce unele ziare straine respindesc în privința unor pretinse insubordonațiuni în armata noastră și asupra execuțiilor capitale ce ar fi avut de urmare. Aceste știri sunt cu totul false. Spiritul de disciplină în armata e excelent, aprovizionările funcționează bine și regulat, cu toate greutățile vremii înaintate.

Protectoratul francez asupra Anamului.

Creditele pentru Tonkin fiind votate, guvernul francez se ocupă acum de a organiza protectoratul asupra Anamului. Proiectul acesta, va cuprinde o completă organizație financiară—vama și a celorlalte contribuțiuni; sperându-se, că veniturile țerei vor fi îndestulătoare spre a acoperi cea mai mare parte a cheltuelor de ocupațiune.

Funcționarea noului protectorat va începe o dată cu trimiterea la Hué, capitala Anamului, a noului reședinte general civil și prin rechemarea generalului de Courcy.

Egipt

Cazi Muktar-pașa, trimisul Sultanului, a sosit la Cair și a fost primit în audiență solemnă de Keviv.

Situațiunea în țara Nilului pare foarte gravă și cu toate desmințirile engleze, invaziunea Egiptului de cetele resculărilor din Sudan, face progrese serioase.

Noul mahdiu, calif Abdullah, înaintea d'ia înainta asupra Egiptului, a dat următoarea proclamație cetei sale:

Abdullah, servul a Tot Puternicului și principele credincioșilor, locuitorilor Sudanului, cari cred cu sinceritate în Profet și urmează cu neclintire legea sa, salutare! Dumnezeu să vă binecuvinteze și paza sa fie cu voi.

Cunoașteți cu toții, că Mohamed-Ahmed, cel din urmă trimis al Profetului, mai înainte d'ia părăsi această lume, m'a desemnat, pe mine umilă

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

DIN DURERILE LUMII

(Urmare)

Radu își învță lecțiile pentru a doua-zi. Aceasta n'a făcut-o cu obicei-nița lui înlesnire. Il părăsise acea putere de luare aminte, care se încheșta de lecție și i sorbia înțelesul dintr-o citire; ochii lui se scoborau, în neștire, pe scara șirurilor de slove pînă la sfârșitul paginei, fără să prindă de veste, că truditel lui gânduri, au rămas aninate cine știe unde...

Reîncepea de câte zece ori o frasă foarte lămurită, peste care îl luneca mintea, fără s'o poată apuca. — Din când în când își lăsa capul greu pe carte, și dibuia, ca prin întunerice, frânturi de înțeles, ca să cărpească un paragraf din lecție, — dar gândurile i se încăleau, ș'atunci își ridica mînios capul și se așternea mai îndărtic pe citire, înfingându-și ochii mari și neclăjiți pe slove, ca cum ar fi voit să le scobiască din pagină.

Seara, sună de mîncare, — dar el nu se scoborî la masă, căci nu-i era foame. — Când se simți ceva-ceva

stăpîn pe lecții, închise cărțile și se duse în dormitor. Era întunerice și cam frig acolo. — Băjbîind se duse la patul lui, își aprinse lumina la capetiș, se descălță, se înfășură îmbrăcat în plapomă, își scoase de sub pernă o carte, pe care abia o începuse («Noua generație» de Turghenie.) Il durea capul din ce în ce mai rău, ochii mijiau somnoroși, și abia ciuguliau câte o vorbă-două din rînd.

Inchise cartea, suflă în luminare și își vîrt capul sub învelitoare.

Spinarea îi era înghețată. Ca niște vîrfuri de ace, îi furnica prin coaste, — fioruri dese, reci și ascuțite, îl săgetau prin tot trupul, pieptul și brațele i se sbătiau într-o tremurare nervoasă; ca un burghiu de foc simția că s'fșredelește în templu, și sgărcit de cărceii de prin toate încheeturile, se ghemui sub plapomă cu pumnii și cu genunchii la gură.

Peste vr'un ceas prinse a se încăli. Sufarea îi devenea din ce în ce mai ferbinte. — Simți că l înabuse, și își scoase capul și brațele — afară. Dar căldura creștea; ca un abur greu și înfierbîntat îi îneca răsufarea și i moleșea trupul, fără să l adoarmă.

Palmele îi umeziră, capul îi ardea ca într-o leșie ferbinte, sudoarea îi isvora pe la rădăcina perilor, și i bro-

bonia fruntea. — Își scoase hainele, — pe spate și pe piept cămașa i se făcuse leoarcă.

În dormitor era lumină și se făcuse puțin foc. — Se sună de culcare. Elevii intrau șgomotoși. Unii se apropiară de patul lui. Radu se prefăcu că doarme. Peste o jumătate de ceas toată sala se umplu de tăcere și de somn. — Numai Radu nu putea să doarmă.

În capul lui aprins clocotia un potop de gînduri. La început, vedenii nedeșluite, șiruri rupte și încălcite, vorbe stinghere și sfarmături de idei scăpărau în învalmășagul chaotic din capul lui. — Încetul cu încetul icoana buneii și iubitoarei lui mame i se lămurii în minte, și i rămase acolo, clara, luminoasă și duios zimbitoare; se simți aburit de o senzație dulce, ca și cum o mîna caldă îi mîngăitoare îi netezea fruntea încetșir; — toate gîndurile i se limpeziră.

Cugetă la ce-ar fi putut să fie. (Acesta numea el *ilusiu ilustilor lui stîne*):— Ș'i-ar fi isprăvit studele, ar fi avut și el un loc printră cei cari muncesc. S'ar fi silit să se deosebescă printre aceștia. — Ar fi avut pe mîsa lîngă el — aceasta l'ar fi întărit mult.

Ea l'ar fi înțeles și l'ar fi mîngăiat în ceasurile de suferință. — Ei s'ar fi mulțumit cu puțin. — El ar fi muncit mult, și n'ar fi obosit nici o dată, pentru

scumpa lui mamă. Mai târziu ar fi ieșit d'asupra nevoilor... Ar fi fost atât de fericiți amîndoi!...

Apoi cădea în ceea ce numea el realitatea lucrurilor. — Roiuri negre de prevederi urte întrocinau închipuirea, și toate gîndurile i se scufundau grele în întunerice, prăbușite ca în gura unei prăpășii fără fund.

El se vedea bolnav, prăpădit, fără puterea de a munci, aruncat în isbeliștea nenorocirilor, îndurînd cu umilțina aroganța și disprețul lumii, lipsindu-l adăpostul și hrana zilnică, mișcînd compatimirea trecătorilor de pe strade, cu fața lui galbenă și cu mbrăcămîntul lui rupt. Prietini îl evitau. Camarazii lui, de-odinoară, îl priveau de sus, făcîndu-și ochii mititei, și afectînd o milă insultătoare, care pe dînsul îl rînia amar și îl umplea inima de venin.

Dar ceia ce l' sfășia mai crud și mai dureros, era suferința mamei lui. — Sărmana, ea și cladia visuri atât de frumoase pe existența lui subredă și păcătoasă, ea și pusese toată nădejdea și fericirea în viitorul lui, și el îl ucidea toate ilusiile, îi sdrobia inima, îi smulgea sufletul din liniștea' atît de dulce, și l' țira cu dînsul, tăvălindu-l prin toate durerile și umilținile vieții lui. O vedea slabă și nbetrînită de chinuri, plîngîndu-l la capetiș, și el simția lacri-

mile sfinteii lui mame, că l cad pe inimă ca niște cărbuni aprinși, ce sfărîiau arzîndu-l, și n' tacerea acestui doliu sfășiat, amîndoi aveau ca o frică de a și mai vorbi, și el abia ndrăsnia câte-o dată să și ridice ochii smeriți și rugători, ne mai avînd glas să i spue:

Iartă-mă, scumpa mea mamă, că l sdrobesc inima atît de amaric, — iartă-mă că te omor!...

Apoi căta să și schimbe pasul gîndurilor. Voia să și alunge din cap stolul acestor negre închipuiri și se întorcea, cu o mișcare nervoasă pe partea cealaltă. — Se gîndia că s'ar putea face bine, și calea i s'ar limpezi. — Se găsia nedrept în chipul prea aspru, cu care judeca lumea. — E adevărat că sunt multe canale, dar se găsesc și oameni de inimă, cari l'ar înțelege și i-ar întinde mîna. Cugeta la amicul lui atît de bun și de iubitor. — Dar băgă de seama că e târziu, ș'ar trebui s'adoarmă. Gîndurile îi speriaseră somnul. — Când îi-ai muncit și îi-ai sbuciumat creierul ceasuri întregi, cu greu ti mai potolești răscola.

A. Vlahuță.

(Va urma)

sa slugă, de a fi urmaș și mi a poruncit a continua lupta contra necredincioșilor, până ce vor fi cu desevărire nimiciti, ca să nu rămâie nici unul în Sudan ca și în Egipt.

Timpul a sosit pentru mine d'a îndeplini această misiune, ca D-zeu, Pro-rocul său și Mahdiul să poată bine-cuvânta pe servul lor și al încărca de favori. Începeți coapsa voastră, o voi adevărați credincioși și plini de credință, apucați armele voastre, părăsiți caii voștri, câmpiele și turmele voastre și veniți a combate pe necredincioși și pe aliații lor... Profetul are zece mii de ingeri, ce vor combate alături cu voi și vrăjmașul va fi nimic.

Dacă ar trebui să perii înși-vă, veți fi primiți în grădinile Domnului, și acolo, Pro-rocul însuși va veni să vă viziteze. Sculați-vă și luați parte la luptă contra necredincioșilor; nu vă temeți, nici ei, nici de puștile lor, nici de tunurile lor; căci ce vor putea face ei contra lui Dumnezeu și a Profetului său. Dumnezeu e cu noi, pe când satan e cu inamicii noștri și îl va lăsa în orbire până ce vor fi zdrobiți.

După ultimele știri primite la Londra, este sigur, pe d'alta parte că, Osman Digma, locotenentul mahdiului care operează în partea orientală a Sudanului, e deplin sănătos și a făcut o mișcare ofensivă spre granițele Abisiniiei, spre a preveni un atac din partea aceasta. În care caz, năvalirea Arabilor asupra Egiptului înfașează d'astă dată mai multă importanță și primejdie, pentru trupele engleze.

Stăpâni Lumii

Omenirea este stăpânită de 12 împărați, 20 de regi, 47 de principii, 6 mare-duci, 17 sultani, 12 Khani, 1 vice rege, 28 de președinți și o mare armată de capetenii sălbatice.

CURTEA CU JURATI DE ILFOV

PROCESUL SOȚILOR MIULESCU

Această afacere, care a făcut atâtă zvon, de care opinia publică din Capitală și din țară s'a mișcat într'atâta, asupra căreia toate ziarele au publicat felurite informații, apreenții, și, în fine, reproducând în extenso actul de acuzație al d-lui procuror general, azi, după aproape opt luni de zile de instruire preparatorie, s'a înfașisat înaintea Curții cu Jurați.

Curtea era presădată de d. Arvanescu.

Ministerul public era reprezentat de d. Procuror general al Curții de Apel, Populeanu, asistați de d. prim procuror al Tribunalului, Manolescu, și de d. procuror Andronescu.

Pe banca apărării, vedem pe d. D. G. Cantili, Meitani, Paladi, Costa-Foru, Athanasiadi și Paleologu.

Afară de acești domni, se mai aștepta să vedă d. G. Păucescu și I. Lahovari.

Partea civilă, d. Andronescu, soțul divorțat al victimei Maria Popovici, în calitate de tutor al minorei sale fiice, avea de advocați pe d. R. Opreanu și H. Fundăteanu.

Publicul se îndesă în sala, și ne mai încapend înăuntru, sta împrejurul localului făcând fel de fel de comentarii și prognosticări.

În sala, se observa mai multe dame. Dupe constituirea Comisiunii Juratilor, se procedă la apelul nominal al martorilor.

Peste o sută de martori erau citați în această importantă cauză, atât din partea acuzăției cât și din cea a apărării.

Căți-va din trăsăturile. Lucru inevitabil când numărul lor e atât de mare.

Președintele adresându-se către apărăre întreabă dacă în lipsa martorilor se vede un motiv de amnare.

D. Cantili declară că unul din cei mai importanți martori ai apărării este d. Cotadi, care se află la Paris, că e regretabil că Ministerul Public n'a luat de cu vreme măsuri pentru înfașisarea acestui martor, că interesul acuzățiilor cere ca toți martorii să fie ascultați, și că Ministrul Public trebuie să useze de toate mijloacele, se facă toate sacrificiile pentru ca apărarea acuzățiilor să fie completă.

Acuzatul Miulescu, protestează energic contra verii-cărei amânării.

«Destul, striga el, de când stăm închiși, destul de când suferim atâtea chinuri, nu mai putem răbda!»

«Ne lipsim de martorii ce ne lipsesc. Vrem să ne înfașisem azi. Suntem încrezători în dreptatea noastră. Aci ne aflăm în fața Juraților, în fața publicului, nu se poate ca lumina să nu se facă! Cerem a fi judecați fără nici-o altă amnare.»

D. Cantili face aspre muștrări d-lui Miulescu, susținând amnarea.

D. Procuror general își însușește martorii apărării și se grăbește a cere la rindul său amânarea cu atât mai mult cuvânt că și dintre martorii acuzăției lipsesc.

D. Athanasiadi și Paleologu diferând de opinia d-lui Cantili, cer înfașisarea procesului fără altă amnare.

D. Meitani se referă la aprecierea Curții.

După o scurtă deliberare, Curtea amână procesul pentru prima sesiune din Martie.

Acuzății Miulescu pără Consternați și foarte nemulțumiți contra apărătorilor lor care au cerut amnarea.

D. Prim Procuror adresând cuvântul d-ei Miulescu o întreabă de ce chinuri se plânge.

— Cum! Tocmai d-ta mă întrebi? Nu știi ce ghionturi îmi trageai? ce ocări? ce injurii? Nu îți aduci aminte? D. Prim-procuror tăgăduiește cu energie.

Sentimentele publicului pareau mai mult simpatice acuzăților. Lunga prevenție, înfașisarea lor, insistența lor d'a fi îndată judecați, au produs o impresiune foarte favorabilă și este de regretat că afacerea nu și a urmat cursul; căci poate lumina se făcea de azi asupra acestei misterioase afaceri.

Reporter.

SENATUL

Sedința de Vineri 20 Decembrie.

Sedința se deschide la ora 2 1/2 sub președinția d-lui Al. Orăscă.

D. Boldru Latescu cere, foarte emoționat a fi înscris a i-se da cuvântul în chestie personală, spre a arăta o nepomenită vexațiune a căruia victimă a fost un reprezentant al Națiunii.

D. Mirzescu aflând că Ministerul de Răsboiă, printr'o adresă trimisă Senatului, refuză de a l comunica actele cerute pentru interpellarea ce d-nia sa a anunțat, cere să l se trimită cel puțin procesele-verbale pentru înaintarea ofierilor.

D. Boldru Latescu, face cunoscut Senatului, că pentru cuvintele ce a crezut bine a spune în sedința publică a Senatului, a fost victima unei nepomenite agresțiuni în sălile d'alături.

Vice-Președintele, intrerupe zicând că nu poate tolera o discuție asupra incidentelor survenite afară din sedința publică a Senatului.

D-nu Boldru-Latescu, foarte emoționat, crede că e în regulament, pentru că a su-

ferit atingeri pentru cele ce a zis înaintea Senatului.

Vice-presedinte, consultă Senatul dacă voeste a l acorda cuvântul în chestiuni pe trecute afară din sedință.

Senatul nu acordă cuvântul oratorului.

La ordinea zilei urmează desbaterile asupra legii contra cumulului.

D. Polizu-Micsunescu, raportor susține proiectul ce a înfașisat în numele delegațiilor.

D-nu Meitani, este cu desăvârșire contra acestei legi, căci crede, că țara nu este atât de înaintată, ca să poată stavili cumulul.

Mare sgomol în Senat, oratorul este persiflat cu strigăte de ho, ha, ho!...

D. Meitani, nu se descurajează și luându și înima în dinți, urmează cuvântarea sa, în mijlocul intreruperilor și a celei mai mari indiferențe a Senatului.

De sigur fanatismul colectivist al d-lui Meitani, desgatează chiar majoritatea!...

La 4 ore discuția urmează.

CAMERA

Sedința de Vineri 20 Decembrie 1885.

Sedința se deschide la ora 1 1/4 sup președinția d-lui general Leca.

D-l Vizanti depune un proiect de lege pentru a pune în acord legea drumurilor de fier cu votul dat de Camera pentru suprimarea tantiemelor membrilor consiliului de administrație și reducerea jetoanelor de prezență la 50 lei de sedință.

D-l Rose Stefanescu face o comunicare privitoare la indemnitatea convenită Giurgului în urma rezelului din 1877.

D-l Prim-ministru cere cameret ca să se ocupe cu proiectul de lege privitoare la scoala de poduri și șosele, și de convenția făcută de regie cu antrepozitarii de utunuri.

D-l Nicorescu, raportor, citește raportul asupra acestei din urmă convențiuni.

Raportul conchide la respingerea convențiunilor.

D-l Poenaru Bordea susține convențiunile încheiate de regie și propune un contra-proiect la proiectul majorității Comitetului de delegați.

D-l Ion Radulescu combate contra-proiectul d-lui Bordea și convențiunile regiei.

D. Ministrul de finance susține proiectul său de lege, arătând că este foarte avantajos pentru fisc.

La ora 3 începe să vorbească d. Pop pentru opinia majorității.

Penel.

INFORMATIUNI

Astăzi la ora cinci după amiază, a fost o întrunire a șefilor coaliției la d. Dim. Brătianu.

În întrunirea de Joi seara a majorității collectiviste ținută în localul Senatului, d-nu N. Voinov, a atacat cu violență pe generalul Radu Mibaiu ministrul lucrărilor publice. Criticând apoi, cu asprime procedura adoptată de primul ministru în remanierea cabinetului, care tinde a uza toatereforțele partidului, amenințat deja de descompunere.

D-nu Ioan Brătianu n'a luat parte la întrunire, raportându-i-se cele întemplate a fost înfuriat.

D. Ioan Brătianu, a apărut azi la

5 ore la Senat pe când urmau desbaterile asupra cumulului.

Eri seară s'a procedat la despoarea scrutinului pentru alegerea comitetului Clubul-Regal pe ani 1886 și 1887.

S'a ales: D-nu C. Cornescu, președinte cu unanimitate de voturi. Membrii: Gr. Manu, P. Pencovic, Gr. Triandafil, C. Stefanescu. Casier, d. V. Brătianu și secretar d. M. Paciurea.

Părerea unui ofițer strein asupra experiențelor cupolelor:

«D. general Brialmont este nu numai ofițer învețat dar și un bărbat cu mult duh. A venit în România ca să experimenteze care cupole sunt bune și dacă rezultatele vor fi satisfăcătoare să adopte cutare sau cutare sistem pentru țara sa.

Dacă rezultatele sunt proaste, puțin îi pasă căci s'a făcut pe spina României carea plătit toate cheltuielile! Autentic!!

Prefectura poliției a emis o ordonanță prin care cu începere de la 1 Ianuarie 1886, persoanele închirînd camere mobilate cu luna, săptămână și ziua sunt ținute a se conforma regulamentelor privitoare la oteluri.

De la acest termen înainte, asemenea închirieri nu se pot face de edt cu autorizațiunea și sub controlul poliției.

Osăajungem ca la Petersburg, Moscova și cele alte orașe din Rusia!!

La balul dat eri seara de d-nu și d-na Gr. Suțu, au asistat peste treisute persoane. Danțul a ținut până la 4 ore de dimineață.

Procesul Miulescu ce era să înceapă azi s'a amânat.

Cititorii noștri pot găsi mai sus toate amănunțele privitoare la această afacere.

România află că în urma petițiunii adresată parchetului de d. Leonida Sterea, în chestiunea manoperilor neonestate date la iveală de d. M. T. Sebe, d. prim procuror Manolescu a chemat la parchet pe d. L. Sterea, pentru ai cere informațiuni asupra faptelor denunțate și de care a fost sesizat.

Se știe că în această afacere sunt amestecate mai multe persoane influente din confrăția colectivistă, între cari și d. Eugenie Stătescu actualul ministru al justiției.

Atentat cu vitriol asupra tablourilor lui Veresaghin. Continua agitație ce s'a făcut de cât-va timp de către clerul catolic contra tablourilor biblice, n'a rămas fără efect. Ziarele din Viena ne spun că la 15 l. c. s'a săvârșit un atentat cu vitriol asupra tablourilor în sala artiștilor și în special asupra tabloului «Invierea». Din norocire atentatul n'a isbutit, după cum

se vede că a fost în intenția faptuitorului. Tablourile au suferit numai niște stricăciuni peisemmate, cari au putut fi îndată reparate. Autorul acestor fapte este numai bănuț, dar nu încă dovedit.

Eri seară a fost o întrunire la d. T. Maiorescu. D. Lecomte du Nouy a vorbit despre lucrările sale la curtea de Argeș și a arătat invitațiilor d-lui Maiorescu mai multe planuri înfașisând aspectul bisericii restaurate.

Înaintea deschiderii sedinței Senatului azi, a avut loc, în sala de conferințe a Senatorilor, o vială tercație între prințul D-trie Ghica și senatorul Boldur-Lătescu, pentru discursul acestuia în privința cumulului, în care s'a recunoscut prințul Ghica? Fără intervenția amicală a senatorului din opoziție d. Iancu Diamandi, incidentul era să se sfârșiască prin pėruială.

Direcțiunea instituțiunii de credit Banque de Roumanie a dispus a plăti un compt de 8 shilingi, (10 fr.) drept prim dividend pe comptul esercițiului 1885.

Creditul mobilă a obținut de la guvern aprobarea modificărilor introduse în statutele sale. Aceste modificări sunt de așa natură că ele vor contribui mult la dezvoltarea acestei instituțiuni.

Creдем a ști că dacă guvernul ar oferi casa Paapa familiei lui C. A. Rosetti ea va refusa acest present. Nu ne îndoiam de aceasta.

BULETIN FINANCIAR

București, 20/30 Decembrie.

De și afacerile sunt restrinse, cursurile sunt ferme.

Agul se menține la 17.35. Pondurile de stat nu dau loc la nici o transacțiune în sedința oficială.

Creдем a ști că stimulul principal al urcării cursurilor a dispărut în urma trecerii termenului pentru încheierea Inventariilor: dacă de azi până la finele lunii vom mai înregistra ver o mai importantă urcare, totul va fi să l atribuim pozițiunii speculațiunii.

Bancile fac 1174. Daciele 268. Construcțiunile 197.

Tendința fermă.

Cayrol.

TEATRE CONCERTE PETRECERI

Atheneu. — Duminecă 22 Decembrie — Reprezentațiune musicală și dramatică dată cu concursul d-ei J. Cocorescu — Leria — Brăiloiu și alți artiști. — Începutul ora 2.

PROGRAMU

- Partea 1-u
1. Trio en mi bémol Hummel
Mme Cocorescu, MM. Vladoyano et C. Dimitresco
2. Le chapeau, monologue. J. Normand
M. Lévéque.
3. Sur les mains Passerieu et
M. Bralioiu. Galipaux.
Partea 2-a
4. a. Lur réves Bizet
b. Mazurka Godard
Mme Cocorescu
5. a. L'oiselet mazurka de Chopin
b. Aime-moi Mlle C. Leria
Partea 3-a

MOȘTENIREA DL LA REPOSATA

Comedie localizată de D. Rosetti.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

2

PARICIDUL

DE
GUY DE MAUPASSANT

Eacă doi ani, vă mărturisesc, de când bărbatul, tatăl meu, intra la mine pentru prima-dată. Nu bănuiam nimic. Imi comandă două mobile. El luase, am aflat mai târziu, oare-cari științe de la preot, în taină, bine înțeles.

Și veni pe la mine în dese rânduri; m'i dădea de lucru și mă plătea bine. Câte-o-dată sta de vorbă cu mine asupra multor lucruri. Dobândisem dragoste de el.

La începutul acestui an el veni cu femeea sa, muma-mea. Când ea intră, tremura așa de tare în cât o credeam izbită de o maladie nervoasă. Apoi ceru un scaun și un pahar cu apă. Nu zise nimic. Privea mobilele cu un aer de nebuță, și nu răspundea de cât da și nu, alandala, la toate între-

bările ce el îi facea. Când plecă, o credeam puțin cam într'o parte.

Mai să întoarse luna următoare. Era calmă, stăpână pe ea. Și se puseră, în ziua aceasta pe taifas, și imi facură o comandă însemnată. O mai vechi de trei ori, fără a ghici nimic; dar într'o zi eacă că ea începe a m'i vorbi despre viața mea, despre copilăria mea, despre părinții mei. Îi răspunsei: «Părinții mei, doamnă, au fost niște miserabili cari m'au lepădat.» Atunci ea puse mâna pe inima și cazu amețită. Mă gândii îndată: «E maica mea!» dar mă păzii destul ca să nu se vadă nimic. Doriām s'o mai ved venind.

Bine înțeles, din parte m'i făcui toate cercetările. Aflai că nu erau căsătoriți de cât din luna lui Iulie trecut, muma mea rămând veduva numai de trei ani. Să șoptise mult că ei se iubiseră de pe când traea primul bărbat, dar nu era nici-o dovadă. Eu eram dovada, dovada pe cari o ascuseră mai întâiu, ș'apoi speraseră s'o facă să dispară.

Așteptai. Ea veni într'o seară, ca în tot d'auna însoțită de tatăl meu. În ziua aceasta, ea pãria foarte emoționată, nu știu pentru-ee. Apoi, în momentul d'a pleca m'i zise:

— «Ți vroese binele, pentru că ai aerul unui cinstit băeț și lucrator;

poate că o să te însori într'o zi; vrău să te ajut ca să îți alegi dupe plac nevasta care vei voi. Eu am fost maritată o-dată fără voea mea, și știu cât suferi. Acum sunt bogată, fără copii, liberă, stăpână pe averea mea. Eacă zestrea ta.»

Ea m'i întinse un mare plic închis.

— «Tu ești maica mea?»

Ea se retrase cu trei pași îndărăt și își ascunse ochii în mâini ca să nu mă mai vadă. El, bărbatul, tatăl meu, o luă în brațe și m'i strigă:

— «Dar, ești un zmintit.

Răspunsei:

— «Ba de loc. Știu bine că voi sunteți părinții mei. Nu puteți a mă înșelaașă. Mărturisiți voi păstra secretul; n'o să am nimic contra voastră; și voi rămânea un timp lar.

El se retrase spre eșire, susținând pe nevăstă-sa care începuse a plânge. Alergăi să încui ușa, pusei cheea în buzunar și zisei:

— «Dar privește-o și mai îndrăznește de spune că nu e mama mea!»

Atunci el se înfuria, îngălbeni, spăimântat de gîndul că scandalul de care scâpase pînă acum putea să se ridice de-o-dată; se gîndea că starea lor, renumele, fericirea, ș'ar putea perdedințr-o dată; și îngănă:

— «Ești un ticălos care vrei să ne iei paralele; Mai fă al dată bine popo-

rului, la acești haihui, ajută l îngrijește!»

Muma-mea, perdută, repeta una dupe alta:

— «Aidem d'aici! Aidem!»

Atunci, fiind-că ușa era încuiată, el strigă:

— «Dacă nu m'i deschidi îndată, am să te arunc la închisoare pentru minciună și violență!»

Mă stăpânisem; deschisei ușa și l vedui afundându-se în întuneric.

Atunci simții că într'un moment am devenit orfan, lepădat, aruncat în riu. O mhnire spăimântătoare, amestecată cu mânie, cu ură, cu desgust, mă năpădi, simții un fel de răscolare în toată ființa, o resvărțire a dreptății, a dreptului, a cinstei, a dragostei azvărțite în noroi. Începu să alerg ca să l ajung în lungul Senei care trebuia să l ție pentru a ajunge la gara la Chatou.

Îi ajunsei repede. Noaptea căduse în tunecoasă. Mergeam cu pas de lup pe earbă, ast-fel că ei nu mă simțiră. Mama plângea neconținut. Tata l zicea:

— «Egreșala ta. Pentru-ee vrei să l vezi cu ori-ce preț! Este o nebuție în poziția noastră. S'ar fi putut să l facem bine din departare fără să ne afle. Pentru-că nu putem a l recunoaște, la ce l slujeau acele visite primejdioase?»

Atunci mă arunca l înaintea lor, rugându. Îngănăm:

— «Vedeți bine că voi sunteți părinții mei! M'ai mai arunca o-dată și mă lepădați din nou?»

Atunci, d-le Președinte, el ridică palma asupra m'i, vè jur pe cinste, pe lege și pe Republică. Mă izbi, și cum eu îl apucasem de guler, el scoase un revolver din buzunar.

Vedui roșiu înaintea ochilor; nu mai știu nimic; aveam compusul în buzunar; și l izbii cât putui.

Atunci ea începu să strige: «Ajutor! asasin!» zmulgându m'i barba. Să vede că am ucis-o și pe ea. Știu eu ce am mai făcut în acel moment?

Apoi, când i-am vedut pe amîndoi la pământ, i-am aruncat în Sena, fără să știu ce fac.

Eacă.

Acum, judecați-mă.

Acuzatul se du jos. În urma acestei destăinuiri afacerea a fost amănată la sesiunea următoare.

Să va judeca în curînd.

Dacă, noi, am fi jurați ce am face a cestul paricid?

(Trad. de Faur)

FINE

